

אור הצדיק

יוצא לאור ע"י ישיבת "תפארת צדיק" ע"ש מוהר"ן מברסלב
 בראשות הרה"ג רבי יוחנן נתן שליט"א

דבר העורך

"נתנאל בן צוער נשיא יששכר" –
 שואל 'אור החיים' הקדוש: מדוע ציינה התורה, בכל השבטים, את התואר 'נשיא' לפני הזכרת השם? כמו "ביום השלישי נשיא לבני זבולון אליאב בן חלון", ואילו בשבט יששכר נאמר תחילה שמו של הנשיא – "נתנאל בן צוער" ורק אחר כך "נשיא יששכר"?

משיב על כך 'אור החיים', שהתורה ציינה את הזכרת שמו לזכרון הנשיאות, כדי לציין בכך את מעלתו של נשיא יששכר כנשיאו של שבט שרכש את קנייני התורה, ובלשונו הקדושה: "לעשות לו גדר המעלה גם בלא חשיבות הנשיאות", מה שאין כן אצל כל שאר הנשיאים, שהקדים זכרון הנשיאים לשמם.

לא רק זה, אלא גם בשמו של נשיא יששכר נרמזים זכרון התורה וקנייניה – דבר זה נראה בשם 'נתאל', על שם 'נתן אל', שהרי כתוב "כי לקח טוב נתתי לכם". וקנייניה נראה ב"בן צוער", שאין התורה נקנית אלא בצער ויסורים, כי כך היא דרכה של תורה – "אדם כי ימות באהל".

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל!

זמני כניסת ויציאת השבת

לרבינו	יציאת ש"ק	כניסת ש"ק
תם	20: 14	ירושלים: 18: 57
20: 50	20: 16	תל אביב: 19: 14
20: 47	20: 18	חיפה: 19: 05
20: 48	20: 14	באר שבע: 19: 11

כתובת המערכת: אבני החושן 31 מודיעין
 מיקוד: 71700 טל': 050-3022212
 דוא"ל: tiferet_tzadik@walla.com

ניתן לקבל הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
 נא לשמור על קדושת הגליון, הגליון טעון גניזה!
נא לא לקרוא בזמן התפילה!

דבר ראש הישיבה

על פרשת השבוע

ברוב שנים פרשת נשא באה אחרי חג מתן תורה. ולא לחינם חג מתן תורה בא אחרי פרשת במדבר, כי רמז יש בזה – הרוצה לזכות לכתרה של תורה, ולהיות בבחינת "נשא", נשיאות ורוממות שהתורה הקדושה נותנת, עליו להיות בבחינת **"מדבר"**, שרומז למדת הענוה, לשים עצמו כמדבר שהכל דשים בו, ורק אז אפשר לזכות לתורה, כמו שדורשים חכמינו ז"ל על הפסוק: "הוי כל צמא לכו למים". למה נמשלו דברי תורה למים? לומר לך – מה מים יורדים ממקום גבוה למקום נמוך, כך דברי תורה יורדים ממקום גבוה, ממי שהוא בעל גאווה – במקום "גבוה", ויורדים למקום נמוך – למי שיש בו מדת הענוה. וכן אומרים בסוף תפילת שמונה עשרה: "נפשי כעפר לכל תהיה", "פתח לבי בתורתך", מדת הענוה היא תנאי הכרחי לפתיחת הלב, ולקבלת התורה.

מדת הענוה היא מהדברים שקשה לקנותם, וגם בספר הקדוש "מסילת ישרים", שסידר את ספרו על פי הסולם של רבי פנחס בן יאיר, מונה את מדת הענוה כמעט בסוף הסולם, ללמדנו שמדת הענוה קשה לקנותה, וצריך הרבה תקדימים כדי לזכות למדה זו. אם כן, ישאל השואל – אם מדת הענוה היא תנאי הכרחי לקבלת התורה, ומדה זו קשה לקנותה, אם כן כיצד אוכה לתורה הקדושה המוטלת בקרן זוית? הרי בלי מדת הענוה אי אפשר לקנות תורה??? את התשובה לכך, עונה לנו רבינו הקדוש, ר' נחמן מברסלב זי"ע בכתביו, שהשורש למדת הענוה [ולכל המדות הטובות] היא **האמונה הקדושה**, וכן כותב רבינו נחמן (ספר המדות ערך אמונה): "כל חסרון שיש לאדם, עליו לבדוק היכן הוא חסר באמונה", זאת אומרת – אדם שחסרה לו מדת הענוה, למעשה חסרה לו אמונה [שלימה], כי אם היה בעל אמונה בשלימות, היה זוכה להיות בעל ענוה.

ואיך זוכים לענוה? גם על כך עונה רבינו נחמן, שעל ידי הדיבור בענייני אמונה, זה מביא אמונה. כמו שכתוב: אודיע אמונתך בפי" – אמונה תלויה בפה של האדם! ולפי זה אפשר להסביר מה שנאמר על התורה – "כי קרוב אליך הדבר מאד [היינו לימוד התורה] בפיה ובלבבך לעשותו", שעל ידי "פיה" שתדבר בו ענייני אמונה, על ידי כך תזכה לתורה, שהיא [האמונה] תביא אותך למדת הענוה, ועל ידה תזכה לתורה, וזה קרוב אליך מאד. אז... "פתח פיה ויאירו דבריך"!

ה' יזכינו לדבר דברי אמונה בתמימות ופשיטות, ולזכות לאמונה בשלימות, ועל ידי זה לזכות למדת הענוה ואז לקניין תורה אמיתי, אמן.

תאריכי פטירת הצדיקים

סיון

- ט'- ר' אהרון עזריאל, ר' יעקב חיים סופר (כף החיים)
- ר' משה רבקה, ר' יעקב מאיר ז"ל- ר' ישמעאל הכהן
- י"א- ר' יצחק יעקב ווייס ז"ל- ר' דוד פראדו
- י"ג- ר' יהודה לייב, ר' אברהם יצחקי, ר' יעקב מוצפי
- י"ד- ר' חיים מוולוז'ין, ר' נסים יגן ז"ל- יהודה בן יעקב ע"ה

דברי מוהרנ"ת זצ"ל

"ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם" – הברכות מסורות לכהנים, כי הם בחינת שומרי הברית, כמו שכתוב (דברים לג): וירו משפטיך ליעקב וכו' ובריתך ינצורו. ובני לוי לא טעו בעגל, שהיה בחינת פגם הברית, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: לא עבדו ישראל עבודה זרה אלא כדי להתיר להם עריות בפרהסיא. כי כל התאוות, ובפרט תאוות ניאוף שהוא הרע הכולל של כל התאוות, הם באים משבירת כלי החסד כידוע, שמה נהוה התאוות שבאים מהאהבות הנפולות. והכהן הוא בחינת איש חסד, שהוא בחינת שלימות האהבות העליונות, כמו שכתב רבינו את כל זה על הפסוק "חרפה שברה לבי", בליקוטי מוהר"ן סימן לד, עיין שם. ומחמת שהם בבחינת תיקון הברית, על ידי זה הם יכולים להמשיך הברכות, כי כליהם שלם, הפוך מבלעם הרשע, שרצה להמשיך קללה על ידי קלקול הכלי, מחמת שהיה משוקע מאד בתאוה זו, כמו שכתב רבינו על הפסוק "בקרוב עלי מרעים", בליקוטי מוהר"ן סימן לו. על כן נהרג בלעם על ידי פנחס דווקא, כי פנחס היה בחינת תיקון הברית, ועל ידי זה זכה לכהונה, על ידי שקינא קנאת ה' צבאות על פגם הברית, על כן על ידו דווקא נהרג בלעם שהיה הפך ממנו ממש.

זה פירושו: "כה תברכו", ודרשו רבותינו ז"ל מזה, שצריך לברך בלשון הקודש, כי 'כה' הוא בחינת השכינה שהיא בחינת מלכות, שהיא בחינת שלימות לשון הקודש. ועיקר ברכת כהנים הוא לתקן הכלי של ישראל על ידי בחינת תיקון הברית, כדי שיהיו ראויים לקבל ברכות. וזה שכתוב: "ושמו את שמי על בני ישראל", כי השם הוא הנפש, והוא הכלי של התיבות, כמובא בדברי רבינו (ליקו"מ סימן נו). והכהנים, על ידי ברכתם, הם משלימים הכלי של ישראל, שהוא השם והנפש, בחינת "ושמו את שמי וכו'", ועל ידי זה – "ואני אברכם", כי ממילא תחול הברכה עליהם על ידי שיהיו כלים ראויים לקבל.

(ליקוטי הלכות אורח חיים, הלכות נשיאת כפיים א)

פניני הוהר לשבת קודש

קדושה של ערב שבת זוהי קדושה של שבת בראשית. שהרי מתקדש משלושים ושנים שבילים, ושלוש דרגות של תפוחים הקדושים. וצריכים להזכיר על הקדושה הזו את כל מעשה בראשית, ומנוחה בסוד של שלושים ושנים השבילים ושלוש הדרגות שנכללות בהם, שזהו סוד העדות של מעשה בראשית, דהיינו "ויכלו השמים והארץ וכל צבאם וגו'". "ויכל אלהים" – יש בעדות הזו שלושים וחמש תיבות, ושלושים ושנים שבילים עם שלוש הדרגות של התפוחים הקדושים. שלוש הדרגות הן: שביעי, שביעי, שביעי. ויש בהן סוד של העולם העליון, וסוד של העולם התחתון, וסוד כל האמונה. שלוש פעמים אלהים: אחד העולם התחתון, אחד פחד יצחק, ואחד העולם העליון הקדוש, קודש קודשים. לכן צריך האדם להעיד את העדות הזו בשמחה ורצון הלב, להעיד לפני בעלה של האמונה. וכל מי שמעיד את זה וישים לבו ורצונו לזה- מכפר על כל חטאיו. "ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קידשנו במצוותיו ורצה בנו וכו'" – קידוש זה הוא במשקל אחד כנגד עדות האמונה, והן שלושים וחמש תיבות אחרות, כמו שיש ב"ויכלו". הכל עולה לשבעים תיבות להתעטר בהם שבת של ערב שבת. אשרי חלקו של אדם שיכוון רצונו לדברים הללו לכבוד רבונו.

עצות מפוררות

תפילין

צריך כל אדם לפשפש את עצמו בכל עת אם הוא דבוק ב-ה' יתברך. והסימן של דביקות הוא תפילין. ליקוטי מוהר"ן (לח ט)

~ ~

תפילין הם בחינת הארת פנים ועיקר הפאר של ישראל, והם בחינת חיים בחינת אמת, ומשם עיקר העשירות וההשפעות הטובות. וכשפוגמים במצוות התפילין, חס ושלום, אז בא עניות ובזיונות ובושות, וחיינו תלויים מנגד, רחמנא לצלן. (מז)

~ ~

על ידי תפילין, ממשיכים על עצמם הזכרון לזכור תמיד בעלמא דאתי, דהיינו להגדיל דעתו בכל יום, להבין הרמזים ש-ה' יתברך מרמז על לאדם בכל יום שיתקרב אליו.

(ג ד)

לנצל כל רגע בחיים

להקרא לבית דין של מעלה", לכן הרים הרב את זקנו כלפי מעלה...

אם חסיד כמו רבי יעקב עמדין הרגיש כך, מה נאמר לנו על הזמן היקר שחלף וחולף עלינו וקצנו קרב ובא. ואמרו בעלי המוסר: "אין אבידה יותר גדולה מאבידת הזמן". ב"ילקוט שמעוני" כתוב, שאדם הראשון היה צריך לחיות 1000 שנים, אולם כשהראה לו הקדוש ברוך הוא דור דורשיו – ראה שדוד המלך צריך לחיות רק 3 שעות ולמות, ולכן החליט לתרום לו 70 שנה מחייו המרובים, וכתב שטר, וחתמו עליו הקדוש ברוך ואדם הראשון ושר הפנים [מלאך]. והנה לאחר שהגיע אדם הראשון לגיל 930 שנה, התחרט על המתנה שהביא לדוד המלך, וביקש לחזור בו. אמר לו הקדוש ברוך הוא: אין זה ראוי להיות ההפך מבנך יעקב שאמר: "כל אשר תיתן לי עשר העשרנו", וגם אתה צריך לעשר מחייך. על זה נאמר בתהלים: "אדם להבל דמה ימיו כצל עובר", דהיינו, שאפילו אדם הראשון שחי 930 שנה, עם כל זה ימיו הו דומים לצל עובר, והיה נראה בעיניו שחי רק מספר שנים מצומצם, לכן רצה לחזור בו ממה שנתן לדוד המלך. ואם באדם הראשון נאמר כך, מה נאמר

צינונו הקדוש של ר' יעקב עמדין זצ"ל

אנו בחיי הבלינו המועטים?!

כל זמן ורגע בחיים שהולך לנו לבטלה, הרי זה בגדר מוות. וכל רגע שמנוצל לתורה ומצוות ועבודת ה', הרי זה חיים נצחיים. ולא כמו שחושבים אחרים ש"לעשות חיים" זה ללכת לטיוילים, למסיבות וכיוצא בזה, מפני שדברים אלו נעלמים ונשכחים, והיו כלא היו.

מסופר על הגאון רבי יעקב עמדין זצ"ל, שפעם בא אדם אחד לשוחח עמו, והשעה היתה קרובה ל-10 בבוקר. אמר לו השמש: תדע לך שהרב לא מקבל עכשיו קהל עד אחר הצהריים. המתין היהודי לשעת קבלת הקהל, והנה הוא רואה שבשעה 10 פתח השמש את דלת הרב ואמר לרב: "השעה עשר", וסגר את הדלת. לאחר רבע שעה שוב פתח השמש את הדלת ואמר לרב: "השעה עשר ורבע", וכך כל רבע שעה. תמה היהודי על הדבר הזה מאד, ושאל את השמש מה פשר מעשיו. אמר לו לו השמש: אני מודיע לרב בכל רבע שחלפה עוד רבע שעה, והרב מיד מתגבר בצורה יותר חזקה ללמוד תורה, מפני שנוצר שעוד רבע שעה מחייו עברו, והוא מתקרב ליום המיתה, שבו יצטרך לתת דין וחשבון על כל זמן שעבר מחייו.

החליט היהודי, שבפעם הבאה שיפתח השמש את דלת הרב, מיד הוא יחמוק ויכנס פנימה אל הרב. כך עשה. כשפתח השמש שוב את דלתו של הרב, חמק היהודי ונכנס לחדר הרב, השמש לא רצה לעורר מהומה, ולכן לא אמר לו כלום, סגר את הדלת והלך. ישב היהודי בחדרו של הרב, אך הרב היה שקוע בלימודו ולא שם לב לאורח. והנה ראה האורח שהרב קם ממקומו כדי לקחת ספר מהספרייה, והחליט לעמוד באמצע דרכו של הרב, ואז מן הסתם הרב יבחין בו

וידבר עמו. כך עשה. הרב אכן הבחין באותו יהודי הנמצא מולו, אך כשביקש היהודי לדבר עמו, החזיק הרב בזקנו והרימו כלפי מעלה, ולא דיבר כלום. יצא היהודי מחדר הרב, פנה אל השמש ושאל: מה רמז הרב בזה שהרים את זקנו כלפי מעלה? ענה לו השמש: הרב רמז לך: "תראה הזקן שלי כבר לבן, וזה סימן מהקדוש ברוך הוא שאני כבר מתחיל להזקין וימי כצל עובר, עוד מעט אצטרך

(דרשה לישראל)

על ידי ניאוף מאבד הזכרון
מי שאין לו זכרון, יחזיר את בני האדם בתשובה
על ידי שפלות תזכה לזכרון

שאל נא אתם שואלים והרב עונה

האם תפילת שמונה עשרה אפשר להתפלל בקול, או רק בלחש?

זה לשון מרן ז"ל בשולחנו הטהור (שולחן ערוך אור החיים סימן קא סעיף ב): "ולא יתפלל בלבו בלבד, אלא מחתך הדברים בשפתיו ומשמיע לאזניו בלחש, ולא ישמיע קולו. ואם אינו יכול לכוון בלחש, מותר להגביה קולו, והדברים אמורים בינו לבין עצמו, אבל בציבור – אסור משום מטרד".

כוונת הדברים: תפילת שמונה עשרה צריכה להיאמר בלחש, שלא ישמעו העומדים ליד המתפלל, אלא המתפלל עצמו צריך שימיע לאזניו את תפילתו, ואם קשה לו להתפלל כשמתפלל בלחש ורוצה להגביה קולו בתפילתו, אז אם הוא מתפלל לבדו, שהגבהת קולו לא תפריע לאחרים – יכול להרים קולו. ואם מתפלל בציבור, אסור להרים קולו, כדי שלא יפריע לציבור להתפלל. א'מנם בימים נוראים, שכולם מחזיקים בידיהם מחזורי תפילה – כתב מרן ז"ל בשו"ע (סימן תקפב סעיף ט), שמותר להתפלל בקול רם, כיון שאין חשש שיטעו.

אולם על פי הסוד – לא טוב להשמיע קולו בתפילתו, ואפילו להשמיע לאזניו. לכן, אם יכול האדם להתפלל מתוך הסידור, בחיתוך שפתיו ובלי להשמיע לאזניו, ויכול לכוון היטב בתפילתו, הנה מה טוב, ובזה יצא ידי חובה אף על פי הסוד. ואם קשה לו, והוא מוכרח להשמיע לאזניו, אז ודאי שיתפלל באופן שישמיע לאזניו, ובזה יצא לכולי עלמא, כיון שעיקר התפילה היא הכוונה.

עוד על פי הסוד – כל העניין שלא להשמיע לאזניו, זה "מעלה" בתפילה, אך כוונה בתפילה היא עצם התפילה. ולכן אדם שקשה לו לכוון מבלי להשמיע לאזניו, עליו לנהוג כנ"ל, ואף על פי הסוד לא יהיה בזה חסרון.

שאלות למדור זה יש לשלוח לכתובת המערכת או לדוא"ל

מגדיל ישועות

שמי יוסף נ', נולדתי למשפחה 'דתית לאומית' ציונית. הורי היו ממקימי אחת ההתנחלויות הראשונות בשומרון. במהלך השנים, כשהייתי בגיל 10 לערך, הורי החליטו להתחזק, ועקב החלטה זו עברו לישוב חרדי. אני במקום ללכת בדרך הורי, הלכתי בכיוון הנגדי – נהייתי "בעל חכמות" גדול וכפרתי בכל. במקום מגוריינו גרים הרבה מחסידי ברסלב, שכידוע מקרבים את כולם. במרוצת השנים, אחד החברים הטובים שלי חזר בתשובה וזכה להתקרב לרבינו נחמן מברסלב, והוא שיכנע אותי לבוא איתו לאומן. ברוך ה', זכיתי להגיע לרבינו כבר בגיל 16 [עוד בתקופת הציון הישן] אבל, לחזור בתשובה עדיין לא חזרתי, למרות שידעתי תמיד שאם אני אחזור בתשובה זה יהיה רק לברסלב. למה? לא יודע... פשוט אהבתי אותם. לקראת שיהרורי מצה"ל, לאחר שבדקתי את כל האפשרויות, התחלתי להכיר יותר את חסידי ברסלב שבישוב, והתחלנו ב"שיחת חברים". מכאן בודאי כל אחד ואחד כבר יודע שאין אף בריה בעולם שיכולה לעמוד מול אור העולם, שהוא ר' נחמן מברסלב זי"ע ועל כל ישראל!

- לשמיעת שיעורי ברסלב בשפות שונות 02-9950000
- גמ"ח קונטרסים ודיסקים 052-3476706
- גמ"ח לימוד לעילוי נשמת 052-3635951
- גמ"ח תפילין 054-7280433
- מוהל מוסמך ירא שמים 08-9743529
- שידוכים לשם שמים 02-5810010
- מוקד הישועות 1-800-255-522

ה'חפץ חיים' אמר לאחד מתלמידיו: "אם הנך חפץ להתקרב להסידות, תקרב לחסידי ברסלב, היות והם שומרים את השו"ע ומקיימים את הכתוב בו".

משכן הקדושה
טליתות גדולים וקטנים
תפילין ומזוזות
מכירה באיזור מודיעין והסביבה
050-3022212

בכל שבוע ישנה אפשרות להקדיש את הגליון לעלוי נשמת צדיק מסוים המעוניינים לזכות במצוה וליטול את חלקם בדבר מוזמנים לפנות למערכת בכל עת אפשרי חיזקו ואימצו!